

Roxanne: Omdat Roxanne nieuwe laarsjes gaat krijgen zegt Ellis tegen haar zus:
 “Amai gij zijt een pietzak!” Waarop Roxanne tegen haar mama zegt:
 “Mama, Ellis zegt dat ik een *pittezak* ben!”

Elise: “Kinderen zijn *breekbaar* staat er op zo’n doek dat zo in de lucht hangt, dat is wel raar hé?” (kwetsbaar)

ENKELE KORTE MEDEDELINGEN

Toon Huwels

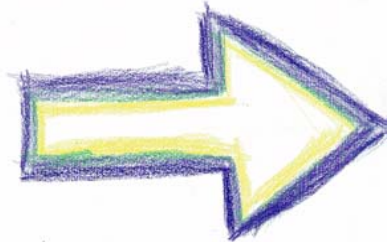
Juffen Marjan Van Gestel en Nadine Willemen zullen na de krokusvakantie hun beurtrol van lesweek wisselen. Zo krijgen ze de kans om ook eens met andere collega’s samen te werken. Dit wil zeggen dat juf Nadine de laatste week voor de vakantie op school is en direct de eerste week na de vakantie weer begint.

Het aanbod van individuele oudercontacten breidt uit! Na de lagere school volgt de kleuterschool.

Soms kan het nuttig of belangrijk zijn dat ouders de kans krijgen om even apart met de leerkracht over hun kind te praten. Dit gebeurt al dikwijls tussendoor maar dan verloopt dit niet echt structureel. Dikwijls gaat het dan over korte mededelingen of weetjes. Tijdens de voorbije jaren leerden we dat één individueel oudercontact op een schooljaar heel interessant is. Ouders kunnen hun verhaal kwijt, leraren verzamelen informatie die tijdens klassikale avonden nooit aan bod komt.

Ook de juffen van de kleuterschool wensen dit aan de ouders aan te bieden.

Concreet: De leraren of juffen contacteren u via de agenda of met een kort briefje. U vult uw naam in op de lijst die de leraren op een goed zichtbare plaats met u afspreken. Indien er problemen zijn met het aangeboden moment kan u altijd apart afspreken met de leerkracht of met collega-ouders wisselen.

Dave, eerste klas

Zaterdag 29 januari is de volgende werkzaterdag. We plannen vooral werken in de bovenbouw. Verlichting plaatsen, afwerken van de schildering, schilderen van de raamkozijnen, ... Op de speelplaats willen we extra afsluiting plaatsen. Ouders, leraren en alle andere enthousiastelingen zijn meer dan welkom.

Welke elementen spelen mee in het feest van Lichtmis?

- 40 dagen na Kerstmis staat Lichtmis tegenover Sint-Maarten dat 40 dagen vóór Kerstmis valt. Op Sint-Maarten begint de Kersttijd, op Lichtmis eindigt hij. Daarmee komt dus een einde aan de winterse lichtfeesten. Lichtmis is trouwens het laatste lichtfeest en is helemaal tegengesteld aan Sint-Maarten, het eerste lichtfeest.
 Sint-Maarten viert we ‘s avonds Lichtmis viert we ‘s morgens
 Het licht zit in een lantaarn Het licht zit uitwendig op een fakkel
 Eerst het verhaal Het verhaal komt het laatst
 Het vuur komt laatst Het vuur komt eerst
 we gaan van buiten naar binnen we gaan van binnen naar buiten
 Lichtmis is dus een ‘omkeringsfeest’. Wat ook te begrijpen is als een feest dat de datum markeert waarop we steeds meer naar buiten zullen gericht zijn. De warmte van de huiskamer wordt ingruild voor de groeiende warmte buiten.

- Lichtmis is een verchristelijkt Romeins feest.
 Ook hier valt een grote tegenstelling op: het Romeinse feest (De Lupercalia) was een van de grootste feesten van Rome en heeft tot ongeveer de vierde eeuw na Christus bestaan, met veel bijval en succes.
 De Kerk heeft het feest verboden en verchristelijkt, maar had daarmee niet zoveel succes. Wat dus eens het grootste feest was is verworden tot een klein, haast onbekend feest. Vele mensen kennen niet eens de naam meer van dit feest.
 In Rinkrank is één element uit de Romeinse tijd bewaard: de fakkels. Die waren er ook toen de Kerk het Lupercaliafeest ombouwde tot het Lichtmisfeest.
 Herinnering aan het Romeinse feest is ook de ‘loop’ of wandeling. De grote kinderen lopen een grote ronde door de velden (een echte veldloop). De kleineren maken een wandeling in de omgeving van de school. Eertijds droegen de jongelingen die aan de loop op het feest deelnamen een leren riem, die ‘februus’ heette. Van dat woord is de naam februari afgeleid.

- Het christelijke aspect.
 Op Lichtmis wordt herdacht dat Christus in de tempel werd opgedragen. Het was ook de dag waarop Maria gereinigd werd. Die dag sprak de hogepriester Simon enkele profetieën uit over het Kind en zijn moeder.
 Als aandenken aan wat er toen in de tempel gebeurde, waar Maria met haar kleine kindje in de armen stond, mogen de kinderen in Rinkrank die dag een **pop** (hun lievelingspop) mee naar school brengen. Die pop mag de hele dag bij het kind blijven en alles meedoen. Niet alleen de kleuters brengen hun pop mee, alle kinderen mogen dat doen, zowel jongens als meisjes van klein tot groot. Ook de zesdeklassers dus. Maar het moet wel een pop zijn, geen troeteldier of knuffel in de vorm van een dier. Het moet een menselijke figuur zijn.

4. Het folkloristische aspect
Lichtmis is in de folklore bekend gebleven als 'het Pannenkoekenfeest'. Daarom zijn er die dag ook pannenkoeken te krijgen in Rinkrank. De kinderen van de zesde klas bakken de dag voordien stapels pannenkoeken. Die worden op de ochtend van het feest opgewarmd door enkele ouders en uitgedeeld in de klassen bij het einde van het feest.
5. Het historische aspect
Ooit was Lichtmis een van die dagen waarop huispersoneel van standplaats kon wisselen. Dus bij een andere meester in dienst kon gaan. Bij de verhuis van het ene huis naar het andere (of van boerderij naar boerderij) werden de kroegen en herbergen aangedaan, waardoor zo'n verhuis wel een hele dag kon duren. Daar ontstonden dan de zogenaamde 'verhuisliederen' of 'stapellieder' waarvan enkele tot op de dag van vandaag algemeen gekend zijn. Zoals: 'Daar kwam een muis gelopen' of 'En de boom stond op de berg'. In Rinkrank kennen we nog veel meer stapellieder en die komen op dit feest natuurlijk aan bod.
Ook het verhaal dat op Lichtmis verteld wordt is een stapelverhaal en is daardoor een herinnering aan deze 'verhuisdag'.

Meer over Lichtmis kon je lezen in Rinkkranten 114-217-218-316-417-418-516-517-518- 519-617 en 618. Wie deze krantjes niet heeft, kan die altijd eens lenen bij ouders die al langer op school zijn. Of wacht geduldig tot al die teksten (over al de feesten in Rinkrank) eens gebundeld worden en in de Kinderkraam te koop komen.

Violet, eerste klas

't Appeltje

Origineel houten speelgoed
 Jeugd- en kinderboeken
 Knuffeldieren
 Handgemaakte juwelen
 Originele geschenken
 Natuur- en dieetvoeding
 Van 0 tot 99 jaar voor ieder wat
 en net even iets anders...!!!

open: Di - Do - Vrij: 9 - 12u en 13.30 - 18u
 Woe - Zat: 10 - 12u en 13.30 - 17u
 gesloten op zondag en maandag

SPOORWEGSTRAAT 9 ESSEN Tel. 03 667 44 04

ELKE DAG VERS BROOD EN GEBAK
 ELKE DONDERDAG VERSE BIOLOGISCH E GROENTEN
 OP BESTELLING

Overal waar carnaval gevierd wordt, wordt er gedanst, gezongen en gelachen.

Het carnavalsfeest gaat ook gepaard met gebruiken die de gevestigde orde tijdelijk omverwerpen.

Ook in Rinkrank is dat zo. Dit is een feest dat grotendeels in handen van onze kinderen zal liggen. Zij bepalen nu eens wat er op het podium getoond wordt! Ondertussen heerst er onder de kinderen al een gezellige, maar toch wel spannende bedrijvigheid. Tijdens de pauzes 's morgens en 's middags worden de kleuterklassen bezet als "repetitieruimtes".

Er wordt gebroed op ideeën, de eerste danspasjes worden gezet, kleren worden uitgezocht en groepjes samengesteld (de moeilijke klus!).

En de kleuters, die zijn deze weken vele, vele danspasjes en allerlei leuke klapliedjes aan het oefenen; waarvan ze er enkele zullen brengen op het feest zelf.

PRAKTISCH:

De kinderen van de lagere school brengen enkel een lunchpakket (én drinken) mee.

Alle kinderen komen verkleed naar school:

Er worden geen maskers gedragen (gezicht moet zichtbaar zijn) en geen spuitbussen, confetti en serpentines meegebracht.

We willen vragen om voor mooie, aan de leeftijd en leefwereld van het kind aangepaste verkleedkleren te zorgen. Denk er ook aan dat ze comfortabel zitten (vooral voor de kleuters). Voor de kleuters vragen we ook het schminken zoveel mogelijk te beperken (zeer bescheiden kan vb: streepjes voor indiaan, snorharen voor poes) **KLEED UW KIND WARM GENOEG**, in de schuur kan het fris zijn! De jassen worden echter wel mee naar binnen genomen.

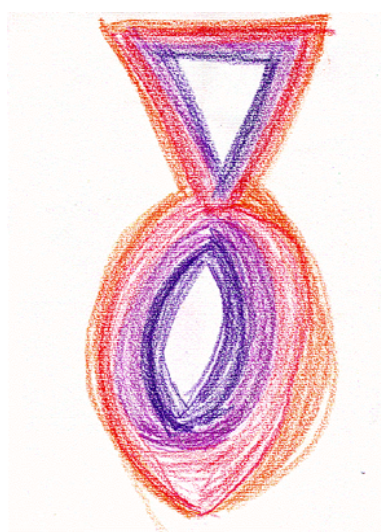
Om 13.00 u. komen alle kinderen bijeen voor de schuur.

13.50u : START van het feest

Eerst gaan de kinderen binnen, dan pas de ouders. De ouders die hun peuter bij zich houden, nemen plaats tussen de andere ouders!

Na een reeks optredens zal er een korte pauze volgen met hapjes en drank. Iedereen blijft in de schuur.

Op het einde van het feest worden er dit jaar geen serpentines geblazen, wel wordt er voor een andere leuke afsluiting gezorgd. De zaal zal weer mooi versierd zijn...en laten wij hopen een even mooie zaal achter te laten!

Charlotte, eerste klas

Spelling (3)

Natuurlijk stelt een kind van negen zich niet al die vragen die ik vorige week opsomde. Als zo'n kind zich spontaan al één vraag stelt, mogen we al heel tevreden zijn. Kinderen zijn niet op die manier met spelling bezig. Ach, ze zijn er wel mee bezig, maar niet in dezelfde zin als de volwassenen. Een kind, met een heel eigen spellingsysteem, uit de derde klas zei tegen zijn moeder: "Je begrijpt het toch wat er staat". Dat is wat kinderen in de eerste plaats bezig houdt: als de boodschap maar overkomt.

Als een kind in de eerste klas spontaan briefjes begint te schrijven (vol spelfouten), dan is iedereen gecharmeerd, ontroerd. De briefjes worden gekoesterd, bewaard, aan familie getoond. Een jaar later maken de ouders zich al ongerust als ze briefjes vinden in dezelfde kinderlijke (meestal fonetische) spelling. Opeens is er niets ontroerends meer aan, integendeel. Zorgen, pure zorgen steken de kop op en verstikken elk gevoel. Moet het CLB niet ingeschakeld worden? Is mijn kind wel normaal?

Kijk, als een kind van negen jaar in een reguliere school een tekening maakt waarop enkele houterige ventjes staan, met een boom als een likstok en een huisje dat uit draad lijkt opgebouwd, met een scheve schouw, en een lachend of treurig zonneke erboven, dan is iedereen ontroerd, gecharmeerd. Wat een talent!

Is dat niet de omkering van alle waarden?

Moet een kind van negen wél foutloos kunnen schrijven maar niet foutloos kunnen tekenen?

Als je de ontwikkeling van een kind toch wat aandachtiger bekijkt en het kind ook de kans geeft om alle facetten van zijn kunnen te ontwikkelen, dan zie je dat een kind van negen tekeningen maakt waarbij de eerste symptomen van perspectief opduiken, waar de menselijke figuren vrij nauwkeurig en in min of meer juiste verhouding worden weergegeven, waar huizen gebouwd zijn uit steen, met vensters en deuren op de juiste plaats en een schouw die tenminste recht staat op het schuine dak. Zo'n tekening zit vol fouten tegen verhoudingen, perspectief enzovoort, maar je ziet dat het kind op weg is. Als we nu bij het tekenen dezelfde manier van werken zouden toepassen als we bij spelling geneigd zijn te doen, wat bereiken we dan? Dat het kind binnen de kortste keren niet meer tekent en dat een belangrijk aspect van de scholing van de waarneming daarmee afgebroken wordt. Moeten we zeggen: "Pas op, zorg dat het kind alles juist tekent, want anders zal het altijd die fouten blijven maken." ? Het zullen alleen totaal misvormde leraren zijn die zoiets zullen zeggen. Al de anderen zullen zeggen: "Laat het kind asjeblief tekenen, maar hier en daar zullen we wat bijsturen, het opmerkzaam maken op iets enz.." En tekening na tekening zien we hoe het kind de techniek verfijnt en steeds betere tekeningen aflevert. Kijk maar eens naar tekeningen uit de eerste klas, tweede klas, derde klas zesde klas: wat een ontwikkelingsweg wordt daarin niet getoond!

Zo gaat het ook bij spelling.

Nu heerst er haast overal de opvatting: "Het kind moet vanaf het begin foutloos schrijven." Men bouwt dan stelselmatig op. Eerst eenvoudige woorden bestaande uit drie letters: medeklinker-klinker-medeklinker. Alles heel klankzuiver, fonetisch gemakkelijk te

spellen. Dan gaat men systematisch verder, steeds wat moeilijker. Dan komen de spellingregels erbij en tot slot de leenwoorden en de vreemde woorden met hun uitheemse spelling. Dit is een methode die werkt - bijna 100% van de leerlingen in Vlaamse en Nederlandse scholen leert zo schrijven.

Maar er is een betere methode, die bovendien veel meer aansluit bij de ontwikkeling van het kind zelf. Waarom zouden we niet verder bouwen op dat enthousiasme van zo'n eersteklasser die ontdekt dat hij zelf een briefje kan schrijven? Laat ons daar eens van uitgaan en het kind maar steeds weer eigen teksten laten schrijven. Je zal zien dat na verloop van tijd elk kind aandacht krijgt voor de correcte spelling. Al schrijvend komt de aandacht voor de spelling vanzelf. Natuurlijk kan je dan niet volledig klassikaal te werk gaan. Wel de opdracht tot schrijven kan klassikaal, maar niet de spelling. Ieder kind zal namelijk op een andere ontwikkelingsstrap wat dat betreft staan. Wat aan de een nog moet uitgelegd worden is voor de ander al vanzelfsprekend. Daarom is mijn advies steeds: geef zo veel mogelijk schrijfo opdrachten. Laat kinderen eind eerste klas, begin tweede klas briefjes, tekstjes schrijven. Ze moeten niet lang zijn, die teksten, maar het mogen er wel veel zijn. In feite zou een kind elke dag een eigen tekstje moeten schrijven. En elke keer kan er individueel een aandachtspuntje zijn voor de spelling, maar de grote aandacht moet altijd - *altijd* - uitgaan naar de **inhoud** van de tekst.

In vijfde en zesde klas krijgen de kinderen soms een periode creatief schrijven. Dan schrijven ze elke dag een opstel of een verhaal (bijvoorbeeld in een periode astronomie) of vertellen ze in eigen bewoordingen een boek dat ze gelezen hebben. Het is steeds weer opvallend hoe snel de kinderen vorderingen maken op het gebied van spelling in zo'n periode. Als ze dan hun teksten van het eind van de periode vergelijken met die van het begin van de periode, dan stellen ze zelf vast welke vorderingen ze gemaakt hebben qua spelling, maar ook qua stijl. En die vorderingen zijn niet gering.

Spelling mag nooit een rem zijn bij het schrijven. Zeker niet bij kinderen van een lagere school. Moeten we dan alles maar aanvaarden? Verre van. Maar we moeten wel heel tolerant zijn en geneigd om steeds maar weer uit te leggen hoe het moet. En daarbij niet vergeten aan de kinderen te vertellen dat spelling in feite niets anders is dan een overeenkomst tussen volwassenen. Maar dat we om die reden dan ook ons best gaan doen om die overeenkomst na te leven, gewoon uit respect voor de volwassenen, en voor de lezer. Daarom moet er met teksten die kinderen schrijven ook meer gebeuren dan alleen maar schrijven, verbeteren en overschrijven.

Ten eerste zijn teksten altijd bedoeld om gelezen te worden. Maar als niemand ze leest (tenzij de leerkracht - die er dan meestal nog weinig respectvol met een rode bic doorheen krast), waarvoor dient de tekst dan? In dat geval kunnen we beter geen teksten laten schrijven. Nee, een kind dat een tekst schrijft, moet weten dat iemand anders die graag wil lezen - het kan natuurlijk ook zijn dat kinderen gewoon voor zichzelf iets opschrijven - denk maar aan een dagboek - of iets noteren in de les, gewoon voor zichzelf. Maar in essentie is een tekst een communicatiemiddel en bedoeld om iets mee te delen aan anderen. Wel, zorg er dan voor dat anderen de tekst ook te lezen krijgen. En daar moeten we als leerkracht de kinderen een handje toesteken. Dat is de juiste weg: een helpende hand reiken. Dat is voor een stuk dan ook de opzet ook van deze Rinkkranten.

- *Gelegeerd en Ongelegeerd staal*
- *Gereedschapsstaal*
- *Inox en Duplex Legeringen*
- *Nikkel en Nikkel Legeringen*
- *Titanium*

*In Platen – Staven – Profielen – Band – Draad
Buizen gelast en naadloos – Draad & Las Fittings
Afsluitkranen – Smeedwerk
Ruim assortiment Inox Beslag en Hang & Sluitwerk*

Caseo NV - Elsenstraat 2A – B-2170 Merksem
Tel 03-646.15.43 - Fax 03-646.45.45
E mail : info@caseo.be
www.caseo.be

DINSDAG 11 JANUARI 2005

Oriane, vijfde klas

Vandaag toen ik opstond, at ik en vertrok met al mijn schoolspullen op weg naar school. Zoals gewoonlijk reed ik voorbij Mennes en fietste met ze mee. Aangekomen op school ging ik direct naar boven en zette mijn boekentas op mijn plaats, mijn mama stond daar al, ze zei nog dag tegen Vladimir en dan gingen mama en ik naar de dokter. Daar hadden we anderhalf uur zitten wachten en dat wachten was saai. Toen we bij de dokter waren vertelden we van mijn voet en de dokter deed er van alles op zodat het zou beteren maar hij zei: “Niet zwemmen en niet turnen tot het weg is!” Wat een ramp! Toen was ik terug op school en de juf legde uit wat ik moest doen voor taal en ik kreeg het in geen tijd klaar. Dan was het speeltijd en we speelden gewoon wat dingen. Toen deden we nog wat dingetjes en dan was het etenstijd. Maar voor dat we aten zegden we de spreuk. Vijf voor één, boeken pakken en ik had geen boek, dus mocht ik van de juf het voorblad maken van mijn taalschrift. Oké, weer buiten spelen, maar ik ging niet buiten spelen. Idris, Deli, Julia en ik gingen oefenen voor carnaval. Maar we hadden niet op de tijd gelet, we waren te laat en we moesten van juf Leen alle tripp-trapp stoelen tellen en als we fout zaten nog een andere opdracht, maar dat is gelukkig niet gebeurd. Ik maakte de nieuwe vormtekening die op het bord stond en het was gemakkelijk. Kwart over drie, school is uit. Ik ging met Floortje en de rest naar huis en ik bleef bij hen, want ik moest gaan turnen. O, nee ik mag niet turnen, dus ben ik niet gegaan naar de les. Daarna ging ik naar huis om te eten, dan maakte ik mijn huiswerk, keek een stuk van een film, nog even chatten en dan naar bed. Eerst tanden poetsen en even lezen en dan zzzz slaapwel!

Idris, vijfde klas 2005

Ik werd wakker door Imar en Dewi, die heel luid met Roderik aan het babbelen waren. Ik las even en om 8 uur ging ik naar beneden, daar keek ik een uurtje tv. Imar en Dewi wilden met Basil en Bijou gaan wandelen (de honden van de burens) en ik moest wel mee want zij konden Basil niet houden. Om 12 uur vertrokken we met de trein naar vake. We zaten zo'n half uurtje op de trein naar Antwerpen-Oost. Daar kwam vake ons halen met de auto. We gingen naar het Nachtegalenpark, waar een grote speeltuin was en ook een groot bos. Imar en ik speelden de hele tijd in het bos en af en toe gingen we naar moeke en vake om iets te drinken. Om 5 uur gingen we naar vakes huis en daar kregen we een stukje ijstaart. Vake bracht ons een uurtje later naar Kalmthout. Daar aten we een croque monsieur, gingen in bad en dan ronk rrronkk.

Schilderen

Sam, zesde klas

Deze week mochten we olie verven. De klas werd echter in twee verdeeld. De ene groep mocht olie verven met juf Nadine, de andere groep ging boetsen bij meneer Ruben. Volgende week wisselen de groepen elkaar af.

Bij het schilderen moeten we iets schilderen dat ons interesseerde of wat we graag zien. Ik heb wel iets met voetballen. Iedereen schilderde iets anders. Vandaag maakten we zelfs drie kleuren verf. We gebruikten een ei. Daarvan namen

DONDERDAG 13 JANUARI 2005

Klara, vijfde klas

Ik stond op, kleedde me aan en at. Toen kwamen ze me halen voor school. Op school aangekomen wat muziek, maar ik was mijn sopraanfluit kwijt, dus taterde ik wat op mijn alt. Dan taal....yes zwemmen. Na het zwemmen nog even werken en dan eten. Na het eten speeltijd, die was voor één keer saai! Oké nu ga ik over naar wat er na school was. Ik kwam thuis en vroeg aan mama of ik op de computer mocht. Eerst huiswerk, dan moest ik naar de muziekschool. Dat was zoals altijd een saaie les! Thuis ging ik wat programma's zien op tv. Maar nu eerst een lesje: hoe moet je de tafel dekken. Je legt eerst onderleggers, daarop de borden en dan het bestek, de lepel en het mes rechts, de vork links, dan glazen, dan onderleggers waar de potten op moeten staan, voila nu hebben jullie weeral wat bijgeleerd. Nu eten.... Dan op de computer. Oei, oei, ‘Thuis’ begint. Zoals altijd gebeurt er wel wat. Na ‘Thuis’ het bed in. Ik geef je een tip, als je moet slapen, maar je mama of papa komt binnen, doe dan alsof je slaapt!

VRIJDAG 14 JANUARI 2005

Dafne, vijfde klas

Eindelijk is het vrijdag! bijna weekend. Toen ik opstond liep ik naar de badkamer beneden. Toen ik de trap af liep, viel ik bijna maar kon me nog net vasthouden. Oef, oef, ik was bijna gevallen. In de badkamer heb ik mijn haar gekamd en mijn tanden gepoetst en daarna ging ik eten en weer mijn tanden poetsen. Oei, Peter nog; ik liep zo hard als ik kon, ik struikelde over een steentje. Daarna reden we naar school. We hadden muzikles, zoals gewoonlijk. Daarna herhaling. We kregen uitleg van de juf, eindelijk aan het werk. De speeltijd was vlug voorbij. We aten om half 1 en we hadden daarna weer speeltijd, nog even werken en de school was uit. Na school was het muziekschool. We hadden toets dictie en ik viel bijna in slaap. Thuis aangekomen aten we frieten en Dirk was er ook. Daarna keek ik nog tv. Ik gaf mijn vissen nog eten en ging slapen.

Yoran Vanherck, vierde klas

Ik ben opgestaan, ging naar beneden en ik kleedde me aan. Toen gingen we eten en naar school. Daar aangekomen kregen we muziek. Toen de muzikles gedaan was legde meester Luc uit wat we moesten doen. Noe, noe, noe het was speeltijd. We speelden Beatles (ik was persoonlijke assistent en bodygard) van Marijn. Noe, noe, noe de speeltijd was gedaan. Het was verhaal, het ging over Gulliver. Noe, noe, noe het verhaal was gedaan. We gingen naar boven, we werkten aan onze tekening. Toen zei meester Luc dat we aan onze vormtekening moesten werken. Toen het gedaan was, sloten we af in de klas. Voor we afsloten vroeg meester Luc of iemand mee wou kuisen, niemand wou behalve ik. Toen ik klaar was gingen we naar huis. Toen we klaar waren met eten speelde ik nog wat en toen ging ik slapen.

ZONDAG 16 JANUARI 2005

Jasper, zesde klas

Ik stond op, kleepte me heel snel aan en vloog naar beneden. Mijn zus was koffiekoeken gaan halen. Ik ging op de computer "Age of Mythology-Gold Edition" spelen, daarna 'Lord of the Rings'. Ik sprong met een grote sprong aan tafel en at mijn maag vol met lekkers. Toen gingen we naar buiten. We speelden houtzagerij van de Orks. Arno maakte wapens en ik hakte het hout. Ik mocht van mama de grote bijl niet gebruiken, dus ik pakte het hakmes. Ik hakte een boom om en deed hem in stukken. Toen gingen we op de computer. Arno mocht nu en ik keek. Arno speelde ook 'The Battle for middle-Earth'. Hij moest zijn stad beschermen (stadspolitie). Daarna speelden we een gezelschapsspel. Het spel heet Clans. Ik was gewonnen! Ik hielp mee soep maken. Daarna ging ik op de computer, ik moest Frodo beschermen en Sam en Faramir. We moesten gaan eten. Daarna ging ik Frans doen en Engels, dan nog wat spelen en dan als een olifant in bad. Met mijn supersonische vliegmachine vloog ik naar bed. Met het wondermiddel van de elfen viel ik direct in slaap.

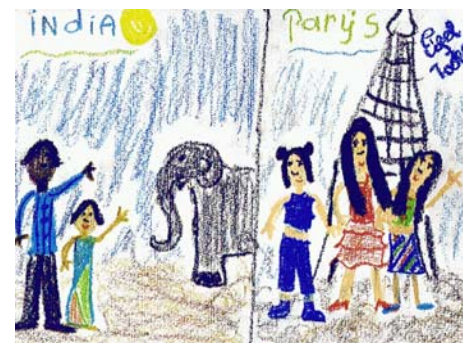

Seppe, eerste klas

UIT DE GESCHIEDENISPERIODE VAN DE VIERDE KLAS

MIJN REIZEN

Suganya, vierde klas

De allereerste keer dat ik naar India ging, was ik ongeveer 1 jaar. De tweede keer was ik 3 jaar. We kwamen pas in de nacht aan. Mijn tante was net bevallen van een tweeling. De volgende dag gingen we wandelen. Maar een paar weken later moesten we weer weg. In Duitsland kwamen we ook in de nacht aan. In Nederland gingen we naar Madurodam. Dat was wel erg mooi. Aan zee in Brugge, op schoolreis, was het kei, keitof. De laatste keer in de Ardennen was mijn nichtje mee. We gingen naar het safaripark en we zijn ook naar de grotten van Remouchamps geweest. De

Lilse Bergen doe ik altijd met Marlies en daar is het altijd heel tof. In Parijs was het zalig: Eiffeltoren, Sacré-Coeur, Louvre, echt alles. Het was fantastisch. Dat was met Priyanka en Mama en ik.

MIJN REIZEN

Lauren, vierde klas

Ik heb al veel gereisd. Ik zal eens beginnen vertellen. Ik ben dit jaar naar Thailand geweest. Dat waren mooie herinneringen. Toen we daar aankwamen, was het snikheet! Gelukkig was er een zwembad bij het hotel. Ik heb er wel eens een hele dag in gezwommen. Toen we naar een andere streek gingen, kwamen we aan bij de tijgers, dat was me een avontuur!

Ze waren tam, maar het blijven wilde beesten. Het andere avontuur was met de olifant. Eerst zaten Sarah en ik op een hele grote olifant. Daarna kregen we er elk een. Na het wandelen moesten we hen wassen, maar we konden alleen maar de kop wassen.

MIJN HERINNERINGEN

Naamloos, vierde klas

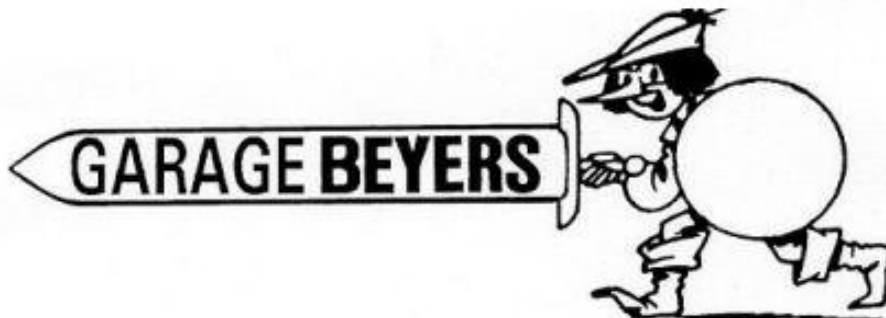
Mijn tofste herinnering was in Marokko. Ik was vijf jaar. Ik zat te zwemmen in het zwembad en mama zei: "Kom er nu maar uit."

Ondertussen was het avond geworden en er werd buiten een feest gegeven. Ik ging groenten halen voor de pizza. Er was een man die naast het zwembad liep; ik was zo gehaast dat ik tegen hem liep en die viel in het zwembad met zijn bord vol eten. Hij was toch een zuurpruim, dus ik deed alsof ik het niet gedaan had.

GARAGE JAN BEYERS
MOLENBAAN 67
2920 KALMTHOUT
03.666.04.88

garage.janbeyers@skynet.be

WOENSDAG 13 JANUARI 2005

Iris, zesde klas

Ik kwam binnen en Idris zei tegen juf Marjan: "Hier is een nieuwe kleuter." Ik deed mijn pantoffels aan en ging terug naar de kleuters. Emily was al binnen samen met Sterre. Ze waren in het keukentje aan het eten. Dan kwam Nora binnen met haar fruitje en haar boekentasje. Ze legde haar fruit en boekentasje weg. Jem-Dean kwam ook binnen en legde zijn fruit weg en ging spelen. Toen kwam Aukje binnen en die legde ook haar fruitje en boekentasje weg.

Toen moest ik de schilderschorten klaar leggen op de stoeltjes, terwijl de kleutertjes keken hoe juf Marjan verf maakte. Ik had ze er allemaal op gelegd. De kleuters gingen allemaal zitten op de blauwe mat. Ze zongen een liedje, ze draaiden zich om en namen hun schort en sommigen kregen hem zelf aan, maar sommigen niet, dus hielp ik ze. Zoals Aukje, Niki, en Jem-Dean en nog anderen. Dan gingen ze schilderen, Marie-Lou was al gauw klaar. Ook Nora en Mayy waren vlug klaar. Aukje was ook al klaar, Josse ook en Sterre bleef maar schilderen. Maar juf Marjan zei: "Nu mag je stoppen met schilderen." Dat deed ze en ze mochten gaan spelen. Aukje speelde met de auto's en een puzzel, Josse speelde ook met een puzzel en Marie-Lou, Emily en Stan speelden kippen in het kippenhok. Nora speelde met de touwtjes en de doeken. Toen moesten ze opruimen, maar Aukje bleef maar spelen met de blokken. Dan zei juf Marjan: "Aukje ruim jij die latjes op." Ze knikte ja en dat deed ze ook. Ze hadden opgeruimd en dan moesten we aan tafel gaan zitten voor de fruitjes. We aten ze allemaal op. Dan onze schoenen en jas aan. Ik hielp ze met de schoenen en jassen aan te doen. We gingen naar buiten en we speelden in de zandbak met potjes en schepjes, dan moesten we opruimen en gingen we naar de kippen met graantjes. We gingen terug naar binnen maar we moesten onze schoenen aanhouden en onze jassen uitdoen. Dan was het tijd voor het verhaal. Dan was de school gedaan en ik ging naar huis.

Thomas, eerste klas

HEKSENKIND

Hanna, zesde klas

MONICA FURLONG

Het is ochtend als Leana wakker wordt bij haar grootmoeder. Ze wonen samen in een klein huisje op een eiland bij Schotland. Grootmoeder was te moe om op te staan. Leana kwam er niet op om zelf te eten of om op te ruimen. Ze had het ook nooit geleerd. De kinderen van het dorp vonden haar een beetje verwend. Haarvader Finbar was altijd op zee. Hem zag ze nooit. Leana's moeder was er ook niet. Ze had Leana als van kleins af aan in de steek gelaten. Ze heette Maere.

Die ochtend stapte Leana uit bed en verdween uit het huis. Ze was op weg naar tante Morag en haar neefjes en nichtjes. Ze vertelde aan haar tante dat grootmoeder te moe was om op te staan. "Daarom kom ik hier spelen,"

zei ze. Ze speelde heel vaak met haar nichtjes en neefjes. Vooral met Colman, dat was haar grote vriend. Toen tante Morag dit hoorde, sloeg ze haar omslagdoek om en rende naar grootmoeders huisje. Later op de dag vertelde ze dat Leana's grootmoeder gestorven was. Wanhopig begon Leana te huilen. "Wat moet er met mij nu gebeuren?" Riep ze. Maar voor er iemand kon antwoorden wist ze het zelf al. "Ik kom bij u en Colman wonen," zei ze blij. "Luister Leana," ze nam haar op schoot waar tante Morag anders geen tijd voor had, "we houden heel veel van je, maar we kunnen niet voor je zorgen. Bovendien zal oom Gregor er niet mee akkoord gaan." Tante Morag was vreselijk bang van oom Gregor. Dat zag je. Er was een oud gebruik voor kinderen die geen onderdak meer hadden. Ze werden 'geveild'. Dan kon er iemand je in huis nemen. Leana begon weer te huilen. "Het zal wel meevallen" troostte tante Morag haar. Leana was de jongste van haar nichtjes op één na.

Die avond gingen ze bessen plukken. Leana had een klein mandje vol, want ze zat heel de tijd te snoepen. Op de terugweg werd ze moe. Eerst mocht ze op de brede rug van Conor zitten, ze was immers nog maar zeven jaar. Te jong om te stappen, vond ze zelf. Conor werd ook moe en zette Leana op de grond. Nu was het Colmans beurt om haar te dragen. Al gauw werd Colman moe. Nu moest ze zelf maar lopen. "Geen sprake van", dacht ze hardop. Ze ging op de grond zitten wachten. Dan zouden ze haar wel pakken. Maar de kinderen stapten gewoon door. Colman keek nog even om. Conor keek ook nog eens en riep: "Straks komt Juniper je halen als je zo blijft zitten." En stilaan verdwenen ze uit het zicht. Juniper was anders dan de gewone mensen. Ze was heel kort in haar woorden. Ze woonde in een huis buiten het dorp op een steile rots. Ze bestudeerde kruiden en nog allerlei natuurlijke dingen. Als er een ziekte was in het dorp werd Juniper erbij gehaald. Het dorp was heel katholiek. De priester Fillan sprak in de mis altijd over Juniper. Volgens hem was ze slecht, onrechtvaardig en vies. Maar als er zieken waren, trokken de mensen zich niets van Fillan aan.

Het begon al te schemeren toen Leana nog altijd op haar plekje zat. Alsof Conor het geraden had, riep een stem achter haar: "Leana!" Ze keek om en zag Juniper op haar ezel. Ze tilde Leana op de ezel en reed naar haar nichtjes en neefjes. Toen Juniper bij hen stopte, keek iedereen verbaasd naar Leana. "Ze wilde niet lopen," verdedigde Conor zich. "Haar benen zijn nog maar kort," was het antwoord.

De volgende dag huilde Leana heel de mis. Daarna nam Fillan haar mee naar het grasveld voor de kerk. Alle mensen van het dorp waren er. Leana werd geveild; "Wie wil dit meisje hebben?" vroeg Fillan op een toon dat het duidelijk was dat het hem niets kon schelen wie haar in huis nam. Brigid wilde wel, maar een extra mond kon ze niet voeden. De mensen waren arm. Greta kwam naar voor: "Ik kan wel een hulpje gebruiken en haar leren werken." Dat wilde Leana zeker niet. Haat kinderen kwamen soms naar school en als ze naar school kwamen, waren ze moe en belabberd van het werken. Ze hadden altijd behuilde ogen en je kon zien dat ze geslagen werden.

"Nog iemand?" vroeg Fillan. Deze keer zei Juniper iets. "Ze mag bij mij komen wonen als ze dat wil," zei ze. Leana moest blij zijn met haar lot. Morgen zou ze naar Juniper gaan. Die avond begonnen haar nichtjes en neefjes haar bang te maken: "Er liggen dode baby's bij haar op zolder," zei Conor. "Ze zal je vergiftigen," vertelde kleine Bride geheimzinnig. Iedereen had wel iets te zeggen. Alleen Colman zei niets.

's Morgens ging Leana doodsbang naar Juniper. Eigenlijk was Juniper een vriendelijke vrouw. Ze was een doran, iemand die van de natuur hield. Ze leerde Leana meteen het huishouden en koken en nog veel dingen. Het werk in huis en buiten vond ze echt vervelend. Ze controleerde alle dingen die haar nichtjes en neefjes hadden gezegd. Niets was er van waar.

Later leerde Leana sterrenkunde, wiskunde, Engels en heel lange gedichten. Colman kwam er ook veel op bezoek.

Verder moet je zelf maar lezen hoe Leana verder leeft bij Juniper en hoe haar moeder Maere Leana terug lokt.

Tanguy, eerste klas

DE GRAANHALM

natuurvoedingswinkel met biogarantie

**BERKENDREEF 3
2920 KALMTHOUT
03-666.52.62**

**natuurvoeding met biogarantie
biologisch kippeneten
natuurverf, calcatex en aquamarijn
bijenteeltmateriaal**

**Dinsdag-woensdag-donderdag-vrijdag van 9.00 tot 12.00 en van
13.30 tot 18.30 uur
Zaterdag van 9.30 uur tot 17.00 uur
zondag van 9.00 uur tot 12.00 uur**

**ELKE ZONDAG VERSE BIOLOGISCHE PISTOLETS,
KOFFIEKOEKEN, CROISSANTS, BROOD**

BESTE RINKRANGERS

Memoires van een theatertechnieker op locatie:

Zondagmiddag kreeg ik een berichtje van Viko, hij was samen met zijn zoon Alexander in het park en vroeg of ik met Vladimir kwam. Alexander en Vladimir zijn al een paar jaar goede vrienden en hoewel ze elkaar soms maanden niet zien, zijn ze binnen de twee seconden al aan het spelen alsof er geen gisteren of morgen bestaat. Viko is een blanke Zuid-Afrikaan, een "wigger". Een wigger? dat komt van white nigger; een blanke huid, zwarte binnenkant. Met Viko is het heerlijk palaberen over van alles en nog wat, terwijl onze zonen rustig en ook minder rustig spelen. Een middag in het park, daar ben ik altijd voor te vinden dus.

Helaas, helaas, driewerf helaas; zondag kon ik niet. Ik liep rond in vuile maar warme kleren, schoenen met stalen tippen. Ik was aan het knoeien met elektriciteitskabels en stapels hout en dat in een koude en vuile hangar in Le Havre in het noordwesten van Frankrijk. En dat allemaal voor de cultuur.

Dat zit zo.

Sinds een jaar of vijf werk ik voor een theatergezelschap uit Antwerpen. Ons ding is theater spelen buiten de theatermuren; op locatie zoals dat heet. Na een paar zomers rondgetrokken te hebben vonden we de tijd rijp om eens iets in de winter te doen. Op basis van teksten van Bruno Schultz, een joods-Poolse schrijver uit de eerste helft van de vorige eeuw, gingen we aan de slag. Schultz is eigenlijk een schilder/schrijver. Van op elke bladzijde spatten de kleuren, schreeuwt de wellust, roept de aandacht voor detail, nuance, vorm..Hij werd, na een lastig leven, neergeschoten door een Duits officier in 1942. Stof genoeg dus.

Toen we een paar maanden geleden, op zoek naar een geschikte plek in le Havre, binnenstapten in 'les Docks Vauban' was het even slikken: de wind gierde door ontelbare spleten, het regende binnen op evenzoveel plaatsen, overal lagen duivenstront en kadavers, mos en varens groeiden op de muren, stof van jaren maakte alles grijs. Bovendien was het absoluut niet toegelaten om op die locatie wat dan ook te organiseren. Maar dat interesseert ons allemaal niet, ons interesseert alleen de poëzie van zo'n ruimte, het mos, de gebruikte muren, het houten dakgebinte, de uitgestrektheid (overdekte opslagruimtes van 1 kilometer lang!). Het verleden van een deurklink, van een trapleuning, de mogelijkheden die ze creëren, daar gaat het ons om. Na een helse veertiendaagse van regelen en telefoneren en afwachten, werd een beslissing geforceerd (een beslissing waarin het Franse leger geen onbelangrijke rol heeft gespeeld, maar dit slechts terzijde):we konden aan de slag!

En daar sta je dan, maanden later, op de avond van de première; er ligt nog altijd stof, er groeit nog altijd mos, de verf bladdert nog steeds, maar nu maakt het deel uit van het decor. Het kader is veranderd, een paar onnozelaars uit Antwerpen hebben de zaken herbenoemd.

Daar komen de eerste toeschouwers, ze komen binnen langs een indrukwekkende poort, een lange gang, een roodverlichte kassa. Dan gaan ze binnen in de theaterbar. Waar ooit

balen katoen en koffie opgeslagen lagen is met recuperatiehout een chique bar gegroeid waar thee en warm appelsap met kaneel wordt geschonken. Alvorens de toeschouwers plaats nemen op onze tribune krijgen ze een cape van het Bosnisch leger of een deken van het Leger des Heils tegen de koude. Heel koud zal het echter niet worden, want we hebben ongeveer dertig straalkachtjes opgehangen. Op de gigantische scène staan nu 7 acteurs, een bos theaterspots en zorgvuldig uitgezochte rekvisieten in een magnifiek en uniek decor. Binnen anderhalf uur zal het applaus weerklinken en overvalt ons het heerlijk gevoel dat de taak weer volbracht is. Na de première volgt nog een schitterende receptie, verzorgd door een (wat dacht u) Antwerpse kok. Even is er de illusie dat alles is zoals het moet zijn, dat alles op zijn plaats valt, maar reeds voelen we de vermoeidheid. De weken van keihard werken eisen hun tol, de drank zal morgen zijn deel opeisen. Morgen, als ik met een houten hoofd op het keienstrand van le Havre sta, en besef dat het allemaal stormen in glazen water zijn. Dan denk ik aan Oriane en Vladimir die gezellig en warm op Rinkrank hun best doen en ik ze voor de duizendste keer niet kan gaan halen, voor de duizendste keer hun verhalen moet missen en dan zweer ik voor de duizendste keer dat ik nooit meer op tournee ga. Dat ik ga werken in de Colruyt in Kalmthout of bij de groendienst van Kapellen!

Ach!

Groeten, Koen

Tibo, eerste klas

'T IS ELKE DAG VOOR IEMAND FEEST

LC

Feest voor wie in 't leven staan:

Woensdag 26 januari: **YANNICK BOESMANS**, zesde klas (13)

Donderdag 27 januari: **JUDIT BRUYNSEELS**, kleuterklas juf Marijke (5)

En feest voor wie is voorgegaan:

VINCENT, 22 januari

Al ooit eens door de Sint-Pauluskerk in Antwerpen gedwaald en de heiligenbeelden goed bekeken? Je staat ervan versteld wat een gruwelijkheden er in zo'n kerk worden tentoongesteld. Wat een martelaarsleed is er niet door de Kerk heen gegaan. Hoe komt het toch dat christenen zo graag uitpakken met al dat gruwelijks en rechtuit mensonterends? Hoogstwaarschijnlijk om de gelovigen voor te houden dat deze wereld onvolmaakt is, maar dat het Rijk van God (Christus) zéér nabij is. Dat was zo in de eerste jaren na Christus' leven zeker het geval. Iedereen dacht toen dat Christus héél snel zou terugkeren om het Rijk Gods te vestigen op aarde. Maar dat kwam minder snel dan verwacht. In afwachting stierven de apostelen, de meesten de marteldood, maar zij hadden Christus lieflijk meegemaakt hier op aarde, dus mochten zij gegarandeerd er zeker van zijn dat zij deel zouden hebben aan dat Rijk Gods. Voor de volgende generaties gelovigen lag het al wat moeilijker. Zij konden in afwachting maar best sterven in het volle geloof, dan waren ze tenminste zeker van een plaats in dat verwachte Godsrijk. Vandaar dat sterven als martelaar zo'n begeerde dood was. Die kleine opoffering hadden de martelaren er wel over. Daarom dat ze alles over zich heen lieten gaan, hun blik op Christus richtten en met de glimlach het vreselijkste lijden en de pijnlijkste dood ondergingen.

Om nu eens te beseffen wat een mens allemaal zoal kan meemaken als martelaar, moet je het leven van de heilige Vincentius lezen. Het is een Pauluskerk op zich. Het is een echte staalkaart van martelingen. Zo moeten we het ook lezen, want van al wat over deze heilige verteld wordt is minstens 99 procent fantasie. Gelukkig maar. Voor Vincentius.

Vincentius was een diaken in dienst van bisschop Valerius in Zaragoza in Spanje in de derde, begin vierde eeuw. Vincentius was geboren in Huesca.

Omdat Vincentius beter ter tale was dan zijn bisschop, die trouwens ook al op leeftijd was, vroeg deze laatste bijna steeds aan Vincent om het woord te voeren, ook bij preken en dergelijke.

Nu ontbood gouverneur Dacianus de beide heren naar Valencia om er gehoord te worden in verband met hun geloof. Ze kwamen er natuurlijk recht voor uit dat ze christenen waren en werden dan ook prompt in de kerker geworpen. Dat op zich was in die dagen al een marteling; Maar voor de gouverneur was dat niet genoeg. Hij liet hen aan hun lot over in de gevangenis en zorgde ervoor dat ze geen voedsel kregen. Toen ze - veronderstelde hij - bijna dood waren van de honger (tweede marteling) liet hij hen voor zich verschijnen. Tot zijn verbazing zagen ze er beiden nog redelijk goed uit, ja zelfs nog héél goed, ze verkeerden gewoon in blakende gezondheid. Dacianus was woedend. Hij begon hen te ondervragen, want vermoedde dat ze heimelijk hulp hadden gekregen. Valerius met zijn oude, zachte stem begon te antwoorden, maar Vincentius onderbrak hem en zei: "De

gouverneur gaat denken dat we hem vrezen als we zo zacht spreken, laat mij het woord voeren.” Valerius liet het woord aan Vincentius, die de gouverneur de les spelde: “Jij denkt toch niet dat wij christenen ons geloof verloochenen? Zo iets zou voor ons een heiligschennis zijn!”

Dacianus merkte dat hij niets verder geraakte en staakte zijn pogingen om hen tot andere gedachten en overtuiging te brengen. De oude bisschop wilde hij niet langer op de proef stellen en verbande hem uit zijn gebied. Die jonge snaak van een Vincentius, die zo graag een grote mond opzette, zou hij wel eens mores leren. Hij liet Vincent op de pijnbank vastbinden (derde marteling) en gaf de beulen bevel hem armen en benen te breken. Dat gebeurde en toen de klus geklaard was vroeg de gouverneur: “Nu zie je er mooi uit, beste Vincentius.” Maar Vincentius antwoordde: “dat is nu net wat ik altijd heb verlangd. Ik dank je daarvoor.”

De gouverneur dreigde met ergere en zwaardere martelingen, waarop Vincentius hem smeekte om het asjeblief ook allemaal te doen. Hij keek er al naar uit.

De gouverneur liet de beulen trekken en slaan (vierde marteling), maar Vincentius bleef glimlachen. Dacianus geraakte buiten zichzelf van woede. Hij krijste en schreeuwde bevelen, hij sloeg zelfs de beulen en maakte hen uit voor verwijfde zwakkelingen die niet eens in staat waren hun werk te doen. “Arme Dacianus, zei Vincentius, jij bent het zelf die mij wreekt op mijn beulen, je bent niet meer dan mijn hulpje.”

Dacianus was niet meer te houden. Hij dwong de beulen gloeiende ijzeren staven te nemen en die in de zijden van Vincentius te steken (vijfde marteling). Dat deden de beulen met zo’n overgave dat het bloed te allen kant uit Vincentius spoot en zijn ingewanden naar buiten staken.

“Vincentius, heb toch medelijden met jezelf, schreeuwde Dacianus. Als je nu toegeeft, kan je nog genezen en weer je jeugdige schoonheid terugkrijgen die je vroeger had.”

“Het verbaast me dat je medelijden met me hebt, zei Vincentius. Weet je, hoe meer je me martelt, hoe liever ik het heb. Hoe groter je woede wordt, hoe meer plezier ik heb.”

Zo uitgelachen worden was niet naar de zin van de gouverneur. “Haal de grill!” riep hij. de beulen sprongen op en sleepten een grote grill naar binnen, die ze boven het vuur roodgloeiend lieten worden. Vincentius keek van op zijn pijnbank naar het werk en moedigde de beulen aan om goed voort te doen. Toen het ijzer heet genoeg was, wilden de beulen hem vastgrijpen en op de grill gooien, maar Vincentius strompelde zelf van zijn bank en kroop glimlachend op de hete grill (zesde marteling). Het vuur verbrandde zijn ledematen en verschroeide zijn vlees. De beulen gooiden zout in het vuur, opdat het de brandwonden nog zou verhevigen en het nog meer pijn zou doen.

Nog was het lijden van Vincentius niet ten einde. Toen hij zo goed als gaar was, staken ze priemen door zijn ingewanden en rukten ze uit zijn lijf (zevende marteling). Maar Vincentius richtte zijn ogen ten hemel en bad. Toen de beulen dat gingen berichten aan Dacianus - die blijkbaar niet voldoende geduld had om bij de marteling aanwezig te blijven - zei hij: “Hij heeft ons overwonnen, in plaats van wij hem. Maar goed, we zullen zijn lijden dan nog maar wat rekken. Gooi hem in het donkerste cachot en bestrooi de vloer ervan met vlijmscherpe nagels. Bindt hem de voeten en laat hem daar maar liggen tot hij dood is.” De beulen deden wat gevraagd was en zo onderging Vincentius zijn achtste

marteling. Maar zie, toen Vincentius daar werd neergegooid, veranderden de nagels in geurige bloemen en zijn kerker vulde zich met een heerlijk licht. Zijn voetboeien vielen af en een engelenkoor daalde neder en zong voor hem. Toen de bewakers dat zagen, bekeerden ze zich allen ogenblikkelijk tot het christendom. Ook Dacianus vernam wat er gebeurde en zei: “Ga hem halen, leg hem op een bed en laat hem herstellen. Als hij voldoende hersteld is, zullen we hem nog meer martelingen laten ondergaan.”

Men legde Vincentius dus op een bed en liet hem rusten. Maar amper lag hij neer op de zachte kussens of hij gaf de geest en stierf. Dat gebeurde op 22 januari in het jaar 304.

“Nu heeft hij me ten schande gemaakt, zuchtte Dacianus, maar nu hij dood is, en ik hem niet langer meer kan folteren in levende lijve, zal ik me wreken op zijn lijk. Zo zal ik toch het laatste woord hebben.” Hij liet het lichaam van Vincentius buiten op een verlaten veld neergooien, ten prooi aan de wilde dieren. Maar de engelen waakten over het lichaam en een reuzengrote raaf vatte post naast het lijk en hield de hongerige wolven en gieren op afstand door met zijn grote vleugels heen en weer te zwaaien.

Dacianus zei: “En toch zal ik over hem triomferen.” Hij liet een enorme molensteen aanslepen en liet het lijk daarop vastbinden. Dit werd nu naar zee gesleept en in het water geworpen. Maar wonder boven wonder bleven steen en lijk drijven, hoezeer de matrozen ook hun best deden om beide onder water te duwen.

Korte tijd later spoelde Vincentius aan op het strand, waar het lichaam door een vrome vrouw werd gevonden. Samen met enkele christenen begroeven zij hem in Valencia. Maar zoals steeds, werd hem ook daar geen rust gegund. Zijn stoffelijk overschot werd bij stukjes en beetjes over grote delen van het Romeinse Rijk verspreid. Het grootste deel ervan vinden we nu nog in de dom van Lissabon, een deel is terecht gekomen in de kerk van Sao Vicente da Beira, andere delen van Vincentius liggen nu nog in Metz (Sint-Vincentiusklooster), in Besançon, in Le Mans, in Parijs en in Vitry-le-François. Dan is er ook nog wat te vinden in de kloosterruïne op de meest zuidelijke punt van West-Europa, genoemd naar deze heilige: Cabo de Sao Vicente.

In varianten op deze legende werden nog meer martelingen aan Vincentius verricht. Zo meldt men nog dat hij ook aan een balk werd opgehangen en dat men met ijzeren haken het vlees van zijn lichaam rukte (zo wordt hij trouwens nogal eens afgebeeld). Ook vertelt men dat hij aan een paal werd vastgebonden en dat men hem dan met vloeibaar lood overgoot. Dat zou het totaal aan martelingen op tien brengen.

Vincentius was de eerste Spaanse martelaar en dat is de reden waarom zijn verering zo intensief in Spanje gebeurde en nog gebeurt. Zaragoza is dank zij hem een haast even beroemde bedevaartplaats geworden als Santiago de Compostela.

Ook in Vlaanderen en Nederland is zijn naam sterk verspreid. Nog steeds worden er kinderen naar deze heilige genoemd, maar dat is toch niet helemaal terecht. Want de meeste Vincenten die wij kennen zijn niet naar deze Vincentius genoemd, maar naar een naamgenoot: Vincentius a Paulo, die in de zeventiende eeuw in Frankrijk leefde. Dat was de stichter van de lazaristen (een kloosterorde die zich toelagde op verzorging van zieken) en de Zusters van Liefde (Filles de la Charité). Het zijn vooral die laatsten die met hun klinieken de naam van Vincentius in onze streken hebben verspreid. Nu nog is er in Antwerpen een Sint-Vincentiuskliniek.

Vincent is de courante naam geworden die door vele beroemde en bekende mensen werd en wordt gedragen. Vincent van Gogh (geboren in buurgemeente Zundert) is van hen zeker de meest beroemde. In Vlaanderen kennen we een Vincent van Quickenborne, die verondersteld wordt de administratie in Vlaanderen te vereenvoudigen - nog niet zo veel van gemerkt overigens. De filmfans kennen Vincente Minnelli. Er is de titel van de film "Vincent, François, Paul et les autres" die een collega-schoolblad op het idee bracht om onder die titel een en ander over het schoolleven in een column te gieten. Gene Vincent is dan weer bekend bij de rock-'n-roll-liefhebbers. Historici weten dat de monding van de Amazone omstreeks 1500 werd ontdekt (en verkend) door ene Vincente Pinzón. Fantasten hebben ooit gezocht naar resten van Atlantis onder het zand van de Sahara in Bory-de-Saint-Vincent. Vulkanologen spreken over vulkanen van het Vincent-type (vulkanen waarbij de erupties verticaal omhoog gestuwd worden). Aardrijkskundigen kennen de naam dankzij vele dorpen en gemeenten (In Frankrijk alleen al 44 en dan nog een 40-tal in de rest van de wereld) die naar Vincent genoemd zijn. Het meest bekend is natuurlijk Saint-Vincent and the Grenadines, een onafhankelijke eilandengroep in de Caraïbische Zee. Het eiland Saint-Vincent is dankzij de productie van arrowroot (bijna de enige plek in de wereld waar deze plant gekweekt wordt) ook bekend bij natuurvoedingsadepten en zeker bij macrobiotiekers. In Rinkrank hadden we tot eind vorig schooljaar een Vincent, die bovendien een van de eerste leerlingen van deze school was, dankzij zijn vader die mee de school oprichtte.

De naam Vincentius of Vincenia betekent: de overwinnende.

De naam komt veelvuldig voor, zowel in de mannelijke als de vrouwelijke versie.

In het Catalaans: Vicenç - Vicenta, in het Duits: Vincenz - Vinentia, in het Engels en het Frans: Vincent - Vincence, Vincente, in het Italiaans: Vincenzo - Vincenza, Vincenzia, in het Pools: Winzenty - Winzenta, in het Spaans en Portugees: Vicente en in het Tsjechisch: Vincenc - Vincencie.

Varianten op de voornaam zijn: Vincent, Cent, Sent, Vinne, Vin, Vince, Vicente, Zenz

Als familienaam vinden we Vincentius terug in Vincent (3.022), Vincenten, Vincentie (11), Vincenz, Cent (9), Zenzen (1), Vince (11), Vinche (75), Vincel (7), Vainsel (7), Vinsel, Vincente (5), Vincenti (28), Vingcent (23), Vincent (128), Vinchant (11), Vincentz (1), Vincenzi (4), Vinzent (4), Winzenz (1), Vincentius (2), Vencentius (2), Vencencius (8), Vensensus (5), Vincineau (7), Vincineaux, Sents (51), Sente (706), Senten (100), Centen (9), Sentjens (25), totaal **4.263** families in België die hun naam aan Vincentius danken.

Vincentius is de patroon van een hele resem steden en dorpen, waaronder Lissabon, Milaan, Porto, Valencia en Zaragoza de belangrijkste zijn. Portugal heeft hem als nationale patroon gekozen en ook de streek Algarve heeft dat gedaan. Hij is ook de patroon van de wijnbouwers, maar dat heeft hij uitsluitend aan zijn naam te danken, waarin het woord 'vin' terug te vinden is.

In Spanje zegt men :

San Vicente luminoso
dadnos vino generoso

In Duitsland klinkt het zo:

Vinzenzi Sonnenschein
bringt Frucht und guten Wein

POËTISCH GEZEED

Luc Anthonissen

Het water is op

Verder dan de verste ster

Is er daar nog iets?

Vroeg ze zich af

Wind op kop op haar te kleine fiets

Verder dan de verste ster

Moet er toch iets zijn?

Vroeg ze aan mij

Heb nog nooit getelefoneerd met God

Antwoordde ik kort

De telefoon rinkelde...

Gie, eerste klas

Robbe, eerste klas

Roderik Masure

GEDICHTJE KLEIEN

Kleien, iets wat je niet op één, twee, drie doet,

kleien, iets waar je goed over nadenken moet.

Kleien, dat is heel erg plezant,

maar soms ook wel eens ambetant.

Kleien, na een olifantenprins en een popgier,
vond meneer Ruben dat is wel wat overdreven hier.

Kleien, van een brok klei maak ik een mooi borstbeeld
en daarna heb ik zelfs nog wat gespeeld.

Dit gedichtje is nu gedaan,
maar mijn beeldjes kan je nog altijd op school zien staan.

Ilya, eerste klas

Pasang, eerste klas

Sander, eerste klas

TE NEMEN OF TE LATEN

Adreswijziging

IRIS EGGERMONT, zesde klas woont in Hazendreef 19, 2920 Kalmthout.

Adreswijziging

VLADIMIR Cielen (tweede klas) en ORIANE De Carvalho (vijfde klas) wonen nu: Dorpstraat 56 in 2920 Kalmthout. Telefoonnummers zijn niet gewijzigd.

GELIJKE ONDERWIJSKANSEN (GOK)

Vorige week was het niet zo heel duidelijk vermeld in de Rinkkrant, daarom nog even deze oproep. Het is de bedoeling dat **IEDEREEN** het formulier (dat vorige week met de Rinkkrant werd meegegeven) terugbezorgt op het secretariaat. Wil dat aub nog deze week doen. Het is dringend en echt nodig.

GEZOCHT

Valérie (mama van Julia en Finn) zoekt - tegen vergoeding - oppas voor Marvin (1 jaar oud) gedurende 2 à 3 namiddagen per week. Tel 03.541.48.26 of GSM 0498.36.75.10.

OP ZOEK

Ik ben samen met mijn dochttertje op zoek naar een fijnzinnig iemand die een huis wil delen (of evt. woongemeenschap) rondom het Antwerpse in een groene rustige omgeving. Iemand met een gezonde leef- en denkwijze en antroposofische instelling, vegetarisch eten, een niet-roker.

Ikzelf volg een opleiding ayurveda, geef massages, zing, teken ...;

Ben je geïnteresseerd of ken je iemand?

Je kan me bereiken op het nummer 03.290.96.03

Ann Caers

HANDGEMAAKTE KINDERSCHOMMELS TE KOOP

Zin in een mooi geschenk voor jezelf of voor je kind?

Je kan bij mij een handgemaakte kinderschommel bestellen voor 75 Euro. En een ontspannende massage met ayurvedische olie van 1,5 uur voor 40 Euro. Of misschien heb

FEEST VAN DE WILDE ZEE

live muziek met Noppes, Duke Ferdinand, het Tristantrio, Fropskottel, Annelies, Fliodan etc.

deuren 19.00u, aanvang om 19.30 u einde om 24.00 uur.

Inkom: VVK: 4 Euro, kassa: 6 Euro.

VRIJDAG 4 FEBRUARI 2005

HIBERNIASCHOOL, VOLKSTRAAT 40 in 2000 ANTWERPEN

ten voordele van Vredeseilanden.org voor de wederopbouw van de landbouw op Sumatra na de tsunamiramp.

Organisatie: 12e klas Hibernia Steinerschool

info: detwaalfdeklas@hotmail.com

je wel eens zin om een mooi gedicht op je muur te laten schilderen. De prijs hangt daarbij af van de lengte van het gedicht.

Ann Caers, Tweelingenstraat 39, 2018 Antwerpen. 03.290.96.03

ADRESWIJZIGING (herhaling)

Martine Van Gorp, moeder van Katrijn Rubbens (kleuterklas juf Marijke): Sint-Antoniussstraat 23, 2910 Essen. Tel. 03.235.84.46.

TE HUUR (herhaling)

Huis te huur in Kapellen, met tuin. Mogelijkheid tot twee slaapkamers. Adres: Franselei, 2950 Kapellen. Meer inlichtingen bij Maria Van de Peer, tel. 03.666.37.54

TRIPP-TRAPPSTOLEN GEZOCHT

Heb je thuis nog een Tripp-Trappstoel (merk Stokke) staan die niet meer gebruikt wordt, en je wil er van af, laat het dan even weten aan Rinkrank (03.666.72.72). De school kan die stoel nog goed gebruiken (tenminste als hij nog in redelijk goede staat verkeert). De prijs kan afgesproken worden. Of als je ergens een tweedehandse weet staan? Laat het weten.

GOK

GelijkeOnderwijsKansen.

Bezorg het invulformulier dat vorige week bij de Rinkkrant is gevoegd, zo snel mogelijk - ingevuld - terug op het secretariaat. Het is heel belangrijk dat je dat doet, want daarvan hangt het af of we volgend schooljaar nog extra ondersteunende uren (zoals juf Sandra die nu invult) krijgen.

Bezorg je formulier zo mogelijk binnen de week op school terug.

NIEUW TELEFOONNUMMER (herhaling)

Juf Hilde Duynslaegers en Marie-Lou (kleuterklas juf Marjan VD): 03.667.29.08

STRIJBOSHOFLEZINGEN van het GEMENEBEST vzw.

vrijdag 28 januari 2005 om 20.30 uur: André De Laet over: *De Verlichting, een geseculariseerde Tijd.*

Vrijdag 18 februari 2005 om 20.30 uur: Kris Peeters over '*Denis Diderot*'.

Vrijdag 25 februari 2005 om 20.30 uur: Bob Cools over '*Voltaire*'.

Vrijdag 4 maart 20.30 uur: Benoît de Baere over '*Jean Jacques Rousseau*'.

Vrijdag 11 maart 2005 om 20.30 uur: Inigo Bocken over '*John Locke*'.

Vrijdag 18 maart 2005 om 20.30 uur: Marc de Kesel over '*De Sade*'.

Vrijdag 22 april 2005 om 20.30 uur: Guido Van Heeswijck over: '*De filosofische betekenis van de begrippen Verlichting en Romantiek*'.

Meer info: Fons Buyens, Kerkstraat 12 2920 Kalmthout. Tel. 03.667.71.31

De lezingen gaan door in het Strijboshof, Achterbroeksesteenweg 69 in Kalmthout.

VELT

basiscursus moestuin: maandag 24 januari - maandag 31 januari - maandag 14 februari - maandag 21 februari telkens om 20.00 uur in refter Schooldreef 41. Bijdrage: 44 €, leden: 34 €
 Homeopathie onder de loop: 10 maart 2005 om 20.00 uur in refter Schooldreef 41. 6 €, leden Velt: 4 €
 30 april 2005: Plantenruildag in De Graanhalm, Berkendreef 3 in Kalmthout. Van 10.00 tot 12.00 uur
 12 mei 2005: 'Geschikte rozen voor de eco-tuin'. Zaal Schooldreef 41 om 20.00 uur.
 5 juni 2005: OPEN TUINEN. Van 10 tot 17 uur.

VOICE MALE

zondag 30 januari 2005 om 15 uur in Arenbergshouwborg.
 Arenbergstraat 28 in Antwerpen. Ten voordele van de Parcivalschool.
KOM NAAR HET BENEFIETCONCERT MET VOICE MALE
 Bestel kaarten aan 20.00 Euro op tel. 03.230.24.44 of fax 02.239.18.39 of e-mail naar parcivalschool@scarlet.be

Jelle, eerste klas

Rik, eerste klas

Benjamin, eerste klas

Natalie, eerste klas

VZW VROUW WOLLE

Creatief atelier voor kinderen en volwassenen

Diverse workshops (ook voor kinderen):

- wolvilten (sjaals, hoeden, juwelen,...)
- wolwikkelen (sprookjesfiguren, seizoenstaferelen,...)
- zonnekindpoppen
- punchen

Voor informatie:

*Vrouw Wolle
 Heikantlaan 42
 2910 Essen
 Tel: 03 667 75 64
 e-mail: vrouw.wolle@i4surf.net*

Tevens verkoop van materialen (wol, stoffen, zelfmaakpakketten)

Wij organiseren ook kinderfeestjes

KINDERBAKKERIJ op woensdag

Bestellen via e-mail ging dus wel, maar op dinsdag waren er al problemen met de ontvangst van mails via de schoolserver en op woensdagmorgen kon ik geen mails openen. Dus de bestellingen bleven onzichtbaar. We hebben dus maar wat extra gebakken om zeker te zijn dat ook die bestellingen konden uitgevoerd worden. De medewerkers in de bakkerij waren dezelfde als vorige week met Tinne uit de vierde klas als extra hulp. Ze was al om 7.10 op school- net vóór Roderik - en hielp vooral met het kneden en de afwas. Omdat haar leraar die dag ziek was, mocht ze zelfs de hele voormiddag blijven helpen. We hadden dus geluk. Zij ook (?).

De wet van Murphy sloeg toe. Als iets fout kan gaan zal het ook fout gaan. Toen de appelbroodjes te koop lagen, konden we niet al het bestelde leveren. Hoe kwam dat toch? We hadden toch goed geteld? Toen iedereen naar huis was, stond er nog een bakplaat in de rijkast vol ongebakken appelbroodjes; gewoon vergeten. Ik heb ze dan maar gebakken en uitgedeeld aan wie er toen nog op school was.

Volgende woensdag bakken we weer. Bestellen mag je via e-mail - je hoeft niet te wachten tot woensdag (luc@rinkrank.be) maar kom het woensdagmorgen dan toch maar even bevestigen. Je weet maar nooit.

En als je iets bestelt, vergeet het dan niet op te halen....

Het systeem om de bestellingen te noteren is al weer wat eenvoudiger geworden, en gaf nu minder kans tot vergissingen.

Woensdag 2 februari is er géén bakkerij.

Jeffe, eerste klas

Cultuurplatform 'nINK' presenteert t.g.v.

GEDICHTENDAG 2005

op donderdag 27 januari om 20.00 u

gezellig rond de open haard in het zaaltje
van restaurant Charlie's
dorpsstraat 74 - 2920 Kalmthout

VerZeNoten

Kies op onze jukebox je favoriete gedichten en
liedjes en deze worden u live gebracht door
3 mooie stemmen en de groep 'DeWit & Koo'

Kaarten in voorverkoop aan 2 euro:

- telefonisch 03 666 66 38 - 03 666 73 48 - 03 666 14 53
- restaurant Charlie's - dorpsstraat 74 - 2920 Kalmthout
- de graanhalm - berkendreef 3 - 2920 Kalmthout

v.u. Cultuurplatform 'nINK' - Loowies de Koning - Schooldreef 78 - 2920 Kalmthout

**Benefolx
balcerten**
Vrij 18-02-05

Livemuziek door:

- Magister --
- Madingma --
- Embrun --
- live psychedelische experiment
dansmuziek --
- dj's --

Info:

- Aanvang: 20.30u ♠
- 8 €uro.

Adres:

In de schuur van de Marienvillestraat 18 -
2920 Nieuwmoer (Kalmthout)
harald.bauweraerts@skynet.be

gsm 0494-992.383

-- Vuurshows --

maandag 24.01		aanvang rekenperiode eerste klas aanvang rekenperiode tweede klas aanvang rekenperiode derde klas (metend rekenen) aanvang metend rekenen vierde klas aanvang meetkunde vijfde klas aanvang meetkunde zesde klas namiddagperiode muziek eerste klas namiddagperiode vormtekenen tweede klas namiddagperiode schilderen derde klas namiddagperiode vormtekenen vierde klas namiddagperiode boetseren & olieverf vijfde klas namiddagperiode expressief lezen + tekenen zesde klas
dinsdag 25.01	16.00	Lerarenvergadering + Pedagogische Raad: kleuterschool en lagere school
donderdag 27.01	08.45	Schoolraad (= Dagelijks Bestuur)
zaterdag 29.01	09.00	WERKZATERDAG tot 13 uur
maandag 31.01	16.00	Lerarenvergadering lagere school
woensdag 02.02		Lichtmisfeest
vrijdag 04.02		CARNAVAL
zaterdag 05.02		aanvang krokusvakantie
zondag 13.02		einde krokusvakantie
maandag 14.02	09.00	namiddagperiode vormtekenen eerste klas namiddagperiode schilderen tweede klas namiddagperiode muziek derde klas namiddagperiode boetseren & olieverf vierde klas namiddagperiode expressief lezen + tekenen vijfde klas
	20.12	Schoolbestuur

ER ZIJN LUIZEN GEMELD IN DE KLEUTERSCHOOL